

บทที่ 5

การพยากรณ์อุปสงค์ต่อเบี้ยกรมธรรม์ประกันชีวิตโดยรวม

จากผลการวิเคราะห์ที่ผ่านมาในบทที่ 4 พบว่า ตัวแปรรายได้เป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจทำกรมธรรม์ประกันชีวิตและอุปสงค์ต่อเบี้ยกรมธรรม์ประกันชีวิตโดยตรง จึงเป็นที่น่าสนใจว่า ถ้าระดับรายได้ของครัวเรือนเพิ่มขึ้นตามการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจไทย อุปสงค์ต่อเบี้ยกรมธรรม์ประกันชีวิตจะเป็นไปในลักษณะใด ดังนั้น จึงได้นำผลการประมาณการของแบบจำลองปัจจัยที่กำหนดการตัดสินใจทำกรมธรรม์ประกันชีวิต และแบบจำลองปัจจัยที่กำหนดอุปสงค์ต่อเบี้ยกรมธรรม์ประกันชีวิตโดยตรงมาวิเคราะห์ร่วมกัน เพื่อพยากรณ์เบี้ยกรมธรรม์ประกันชีวิตโดยตรงเฉลี่ยของครัวเรือนทั้งหมดที่อาศัยในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล กับครัวเรือนที่อาศัยอยู่นอกเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล รวมถึงกรณีทั้งประเทศด้วย ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

5.1 การพยากรณ์ค่าความน่าจะเป็นในการตัดสินใจทำกรมธรรม์ประกันชีวิตและอุปสงค์ต่อเบี้ยกรมธรรม์ประกันชีวิตโดยตรงเฉลี่ย

ในอดีตที่ผ่านมา ตั้งแต่มีการประกอบการธุรกิจประกันชีวิตในประเทศไทย มาจนถึงปัจจุบัน เป็นที่สังเกตได้ว่า ธุรกิจประกันชีวิตของไทยมิได้ขยายตัวทัดเทียมกับประเทศอื่น ๆ ดังจะเห็นได้จาก อัตราส่วนเบี้ยประกันชีวิต/รายได้ประชาชาติของประเทศต่าง ๆ เช่น ในปี พ.ศ. 2535 สัดส่วนเบี้ยประกันชีวิตต่อ GDP ของไทยอยู่ในระดับ 1.10 % ในขณะที่ของประเทศอุตสาหกรรมอยู่ในระดับสูงกว่าหลายเท่าตัว เช่น เกาหลีใต้ 9.80 % อังกฤษ 7.30 % ญี่ปุ่น 6.30 % สหรัฐอเมริกา 3.60 % แม้ประเทศในกลุ่มอาเซียนด้วยกันก็มีปริมาณธุรกิจประกันชีวิตในระดับที่เมื่อเทียบกับ GDP แล้วสูงกว่าของไทยเกือบทุกประเทศ เช่น สิงคโปร์ 2.30 % มาเลเซีย 1.70 % ฟิลิปปินส์ 1.40 % (ยกเว้น อินโดนีเซีย) (ดูตารางที่ 5.1)

และเมื่อพิจารณาเทียบกับจำนวนประชากรแล้ว จะเห็นได้ถึงความล้าหลังของธุรกิจประกันชีวิตในประเทศไทยเช่นกัน เช่นในปี 2535 ญี่ปุ่น มีเบี้ยประกันชีวิตเท่ากับ 1,902.60 ดอลลาร์สหรัฐ ต่อคนต่อปี และสหรัฐอเมริกา มีเบี้ยประกันชีวิตเท่ากับ 856.80 ดอลลาร์สหรัฐ ต่อคนต่อปี แม้พิจารณาประเทศในกลุ่มอาเซียนด้วยกัน ประเทศไทยก็ยังต่ำกว่า (ดูตารางที่ 5.1) สถิติเหล่านี้แสดงให้เห็นว่า ตลาดประกันชีวิตของไทยยังมีโอกาสที่จะขยายตัวได้อีกมาก หากเรามีการวางแผน

ทางในการสนับสนุนการทำกรรมธรรม์ประกันชีวิตที่ดี ซึ่งจากผลการวิเคราะห์ในบทที่ 4 พบว่า ตัวแปรรายได้เป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจทำกรรมธรรม์ประกันชีวิต และต่ออุปสงค์ต่อเบี้ย กรรมธรรม์ประกันชีวิต ดังนั้น การที่เราจะสนับสนุนให้คนหันมาทำกรรมธรรม์ประกันชีวิตมากขึ้นได้ นั้น ตัวแปรที่เราควรจะให้มีความสำคัญอันดับแรก คือ รายได้

ตารางที่ 5.1 แสดงเบี้ยประกันชีวิตต่อประชากร 1 ราย และสัดส่วนเบี้ยประกันชีวิตต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติ ปี 2535

ประเทศ	เบี้ยประกันชีวิต/ประชากร 1 ราย (US\$)	เบี้ยประกันชีวิต/GDP (%)
สหรัฐอเมริกา	856.80	3.60
แคนาดา	588.80	3.00
อังกฤษ	1,142.40	7.30
เยอรมนี	523.50	2.30
เกาหลีใต้	657.80	9.80
ญี่ปุ่น	1,902.60	6.30
ไต้หวัน	329.20	3.30
สิงคโปร์	368.60	2.30
มาเลเซีย	49.10	1.70
ฟิลิปปินส์	11.50	1.40
ไทย	19.80	1.10
อินโดนีเซีย	2.00	0.30
จีน	1.10	0.30
แอฟริกาใต้	275.90	10.30
ออสเตรเลีย	601.50	3.90

ที่มา : Sigma/Swiss Re 3/94

ฉะนั้น จึงได้ทำการพยากรณ์ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ของครัวเรือนกับความน่าจะเป็นในการตัดสินใจทำกรรมธรรม์ประกันชีวิตโดยเฉลี่ย กับพยากรณ์ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ของครัวเรือนกับค่าเบี้ยกรรมธรรม์ประกันชีวิตโดยตรงเฉลี่ยว่า หากรายได้ของครัวเรือนมีอัตราการเพิ่มขึ้น จะส่งผลต่อความน่าจะเป็นในการตัดสินใจทำกรรมธรรม์ประกันชีวิตโดยเฉลี่ย และค่าเบี้ยกรรมธรรม์ประกันชีวิตโดยตรงเฉลี่ยอย่างไร เพื่อที่เราจะได้ดำเนินงานวางแนวทางสนับสนุนการทำกรรมธรรม์ประกันชีวิตได้อย่างถูกต้อง

สำหรับวิธีการพยากรณ์ความสัมพันธ์ดังกล่าว ก่อนอื่นจะต้องทำการคาดการณ์รายได้ของครัวเรือนให้มีอัตราการเพิ่มขึ้นต่าง ๆ กันก่อน

จากนั้น จึงทำการพยากรณ์ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ของครัวเรือนกับความน่าจะเป็นในการตัดสินใจทำกรรมธรรม์ประกันชีวิตโดยเฉลี่ย จากแบบจำลองโลจิตสมการที่ (3.1) ในบทที่ 3 โดยใช้ค่าประมาณการสัมประสิทธิ์ของตัวแปรอธิบาย ในตารางที่ 4.1 สำหรับครัวเรือนที่อาศัยอยู่ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล และหากครัวเรือนอาศัยอยู่นอกเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล จะใช้ค่าประมาณการสัมประสิทธิ์ของตัวแปรอธิบาย ในตารางที่ 4.3 เพื่อพยากรณ์ค่าความน่าจะเป็นในการตัดสินใจทำกรรมธรรม์ประกันชีวิตโดยเฉลี่ย เมื่อรายได้ของครัวเรือนมีอัตราการเพิ่มขึ้นต่าง ๆ กันตามค่าที่ได้คาดการณ์ไว้ โดยกำหนดให้ตัวแปรอธิบายอื่น ๆ ที่นำมาใช้ในแบบจำลองคงที่ ที่ระดับค่าเฉลี่ยของตัวแปรนั้น ๆ

สำหรับการพยากรณ์ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ของครัวเรือนกับค่าเบี้ยกรรมธรรม์ประกันชีวิตโดยตรงเฉลี่ยจะใช้สมการที่ (3.11) ในบทที่ 3 โดยใช้ค่าประมาณการสัมประสิทธิ์ของตัวแปรอธิบาย ในตารางที่ 4.6 สำหรับครัวเรือนที่อาศัยอยู่ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล และหากครัวเรือนอาศัยอยู่นอกเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล จะใช้ค่าประมาณการสัมประสิทธิ์ของตัวแปรอธิบาย ในตารางที่ 4.8 เพื่อพยากรณ์ค่าเบี้ยกรรมธรรม์ประกันชีวิตโดยตรงเฉลี่ย เมื่อรายได้ของครัวเรือนมีอัตราการเพิ่มขึ้นต่าง ๆ กันตามค่าที่ได้คาดการณ์ไว้ โดยกำหนดให้ตัวแปรอธิบายอื่น ๆ ที่นำมาใช้ในแบบจำลองคงที่ ที่ระดับค่าเฉลี่ยของตัวแปรนั้น ๆ

ตารางที่ 5.2 แสดงผลการพยากรณ์ค่าความน่าจะเป็นในการตัดสินใจทำการธรรมมีประกันชีวิตโดยเฉลี่ยเมื่อรายได้ของครัวเรือนมีอัตราการเพิ่มขึ้นตามการคาดการณ์ ปี 2535

อัตราการเพิ่มขึ้น ของรายได้ (%)	ในเขตทพม.และบริมณฑล		นอกเขตทพม.และบริมณฑล	
	รายได้ของครัวเรือนที่ได้จากการ คาดการณ์ (บาท/เดือน)	ค่าความน่าจะเป็นในการ ตัดสินใจทำการธรรมมี ประกันชีวิต (P)	รายได้ของครัวเรือนที่ได้จากการ คาดการณ์ (บาท/เดือน)	ค่าความน่าจะเป็นในการ ตัดสินใจทำการธรรมมี ประกันชีวิต (P)
$\bar{Y}$	23,806.42	0.4148	10,525.29	0.3119
10	26,187.06	0.4260	11,577.82	0.3230
20	28,567.70	0.4362	12,630.34	0.3334
30	30,948.34	0.4457	13,682.87	0.3431
40	33,328.98	0.4545	14,735.40	0.3521
50	35,709.63	0.4627	15,787.93	0.3607
60	38,090.27	0.4704	16,840.46	0.3687
70	40,470.91	0.4777	17,892.99	0.3764
80	42,851.55	0.4845	18,945.52	0.3837
90	45,232.19	0.4910	19,998.05	0.3906
100	47,612.84	0.4972	21,050.58	0.3972

หมายเหตุ : $P_i = \frac{1}{1 + e^{-(\beta_0 + \beta_1 X_i)}}$ โดยที่ β_0 คือ ค่า constant และ X_i คือค่าเฉลี่ยของปัจจัยต่างๆ ยกเว้นตัวแปรรายได้ที่ใช้ค่าที่ได้จากการมี $\bar{Y}$ เป็นรายได้เฉลี่ยของปี 2535

ที่มา : จากการพยากรณ์

ตารางที่ 5.3 แสดงผลการพยากรณ์จุดประสงค์ต่อเบี้ยกรมธรรม์ประกันชีวิตโดยเฉลี่ยเมื่อรายได้ของครัวเรือนมีอัตราการเพิ่มขึ้นตามการคาดการณ์ปี 2535

อัตราการเพิ่มขึ้น ของรายได้ (%)	ในเขตกทม.และปริมณฑล		นอกเขตกทม.และปริมณฑล	
	รายได้ของครัวเรือนที่ได้จากการ คาดการณ์ (บาท/เดือน)	ค่าเบี้ยกรมธรรม์ประกันชีวิต โดยตรง (DIN)	รายได้ของครัวเรือนที่ได้จากการ คาดการณ์ (บาท/เดือน)	ค่าเบี้ยกรมธรรม์ประกันชีวิต โดยตรง (DIN)
$\bar{Y}$	28,943.84	1,143.45	16,114.55	393.61
10	31,838.24	1,218.85	17,726.01	406.18
20	34,732.60	1,292.01	19,337.46	418.02
30	37,626.99	1,363.19	20,948.91	429.21
40	40,521.37	1,432.59	22,560.37	439.83
50	43,415.76	1,500.37	24,171.82	449.96
60	46,310.14	1,566.67	25,783.28	459.65
70	49,204.52	1,631.61	27,394.73	468.94
80	52,098.91	1,695.31	29,006.19	477.86
90	54,993.29	1,757.85	30,617.64	486.47
100	57,887.68	1,819.31	32,229.10	494.77

หมายเหตุ : DIN_j คือ Antilog ของ $\log \text{DIN}(1/W_j) = Z_j$ โดยที่ $Z_j =$ ความสัมพันธ์ของตัวแปรในรูปสมการที่ (3.11) และรายได้ที่ $\bar{Y}$ เป็นรายได้เฉลี่ยของปี 2535
ที่มา : จากกาพยากรณ์

จากตารางที่ 5.2 แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ของครัวเรือนกับความน่าจะเป็นในการตัดสินใจทำกรรมธรรม์ประกันชีวิตโดยเฉลี่ยว่า เมื่อรายได้ของครัวเรือนที่ทำการคาดการณ์เพิ่มขึ้น ค่าความน่าจะเป็นในการตัดสินใจทำกรรมธรรม์ประกันชีวิตของครัวเรือนที่อยู่ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑลจะมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นด้วย เช่น พบว่าการที่ระดับรายได้ของครัวเรือนเพิ่มขึ้น 10 % จากระดับรายได้เฉลี่ย ($\bar{Y}$) จะทำให้ค่าความน่าจะเป็นในการตัดสินใจทำกรรมธรรม์ประกันชีวิตเพิ่มขึ้นจาก 0.4148 เป็น 0.4260 และสำหรับครัวเรือนนอกเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล พบว่า จะทำให้ค่าความน่าจะเป็นในการตัดสินใจทำกรรมธรรม์ประกันชีวิตเพิ่มขึ้นจาก 0.3119 เป็น 0.3230 เป็นต้น และจากตารางที่ 5.3 แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ของครัวเรือนกับค่าเบี้ยกรรมธรรม์ประกันชีวิตโดยตรงเฉลี่ยว่า เมื่อรายได้ของครัวเรือนที่ทำการคาดการณ์เพิ่มขึ้น ค่าเบี้ยกรรมธรรม์ประกันชีวิตโดยตรงเฉลี่ยของครัวเรือนที่อยู่ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑลจะมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นด้วยเช่นกัน เช่น พบว่าการที่ระดับรายได้ของครัวเรือนเพิ่มขึ้น 10 % จากระดับรายได้เฉลี่ย ($\bar{Y}$) จะทำให้มูลค่าต่อเบี้ยกรรมธรรม์ประกันชีวิตโดยตรงเพิ่มขึ้น จาก 1,143.45 บาท/เดือน/ครัวเรือน เป็น 1,218.85 บาท/เดือน/ครัวเรือน และสำหรับครัวเรือนนอกเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล พบว่า จะทำให้มูลค่าต่อเบี้ยกรรมธรรม์ประกันชีวิตโดยตรงเพิ่มขึ้น จาก 393.61 บาท/เดือน/ครัวเรือน เป็น 406.18 บาท/เดือน/ครัวเรือน เป็นต้น

5.2 การพยากรณ์อุปสงค์ต่อเบี้ยกรรมธรรม์ประกันชีวิตโดยตรงทั่วประเทศ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ผลจากการพยากรณ์ค่าความน่าจะเป็นในการตัดสินใจทำกรรมธรรม์ประกันชีวิตโดยเฉลี่ยจากตารางที่ 5.2 และผลจากการพยากรณ์ค่าเบี้ยกรรมธรรม์ประกันชีวิตโดยตรงเฉลี่ยจากตารางที่ 5.3 เมื่อรายได้ของครัวเรือนมีอัตราการเพิ่มขึ้นต่าง ๆ กันตามที่ได้คาดการณ์ไว้ ได้นำมาวิเคราะห์ร่วมกันเพื่อพยากรณ์ค่าเบี้ยกรรมธรรม์ประกันชีวิตโดยตรงเฉลี่ยของครัวเรือนทั้งหมดในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑลกับครัวเรือนทั้งหมดนอกเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล รวมทั้งกรณีทั่วประเทศ ปี 2535 ซึ่งเป็นปีเดียวกันกับข้อมูลที่นำมาใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ด้วยวิธีการดังต่อไปนี้

$$\text{TOTAL1} = N1 \cdot \text{Prob1}(\text{INS}=1) \cdot \text{DIN1} \dots\dots\dots(5.1)$$

$$\text{TOTAL2} = N2 \cdot \text{Prob2}(\text{INS}=1) \cdot \text{DIN2} \dots\dots\dots(5.2)$$

โดยที่		
TOTAL1	คือ	ค่าพยากรณ์เบี้ยกรมธรรม์ประกันชีวิตโดยตรงเฉลี่ยทั้งหมดของ ครัวเรือนในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล (บาท/เดือน) ณ ระดับรายได้ที่มีอัตราการเพิ่มขึ้นตามที่ได้คาดการณ์ไว้
TOTAL2	คือ	ค่าพยากรณ์เบี้ยกรมธรรม์ประกันชีวิตโดยตรงเฉลี่ยทั้งหมดของ ครัวเรือนนอกเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล (บาท/เดือน) ณ ระดับรายได้ที่มีอัตราการเพิ่มขึ้นตามที่ได้คาดการณ์ไว้
Prob1(IN=1)	คือ	ค่าพยากรณ์ความน่าจะเป็นในการตัดสินใจทำกรมธรรม์ ประกันชีวิตโดยเฉลี่ย/ครัวเรือน ณ ระดับรายได้ที่มีอัตราการ เพิ่มขึ้นตามที่ได้คาดการณ์ไว้ ของครัวเรือนในเขต กรุงเทพมหานครและปริมณฑล
Prob2(IN=1)	คือ	ค่าพยากรณ์ความน่าจะเป็นในการตัดสินใจทำกรมธรรม์ ประกันชีวิตโดยเฉลี่ย/ครัวเรือน ณ ระดับรายได้ที่มีอัตราการ เพิ่มขึ้นตามที่ได้คาดการณ์ไว้ ของครัวเรือนนอกเขต กรุงเทพมหานครและปริมณฑล
DIN1	คือ	ค่าพยากรณ์เบี้ยกรมธรรม์ประกันชีวิตโดยตรงเฉลี่ย/ครัวเรือน ณ ระดับรายได้ที่มีอัตราการเพิ่มขึ้นตามที่ได้คาดการณ์ไว้ของ ครัวเรือนในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล (บาท/เดือน)
DIN2	คือ	ค่าพยากรณ์เบี้ยกรมธรรม์ประกันชีวิตโดยตรงเฉลี่ย/ครัวเรือน ณ ระดับรายได้ที่มีอัตราการเพิ่มขึ้นตามที่ได้คาดการณ์ไว้ของ ครัวเรือนนอกเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล (บาท/เดือน)
N1	คือ	จำนวนครัวเรือนในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ปี 2535
N2	คือ	จำนวนครัวเรือนนอกเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ปี 2535

จากนั้น สามารถพยากรณ์เบี้ยกรมธรรม์ประกันชีวิตโดยตรงเฉลี่ย ในกรณีทั้งประเทศได้
โดยการนำสมการที่ (5.1) บวก สมการที่ (5.2) ได้ดังนี้

$$\text{TOTAL} = \text{TOTAL1} + \text{TOTAL2} \dots\dots\dots(5.3)$$

โดยที่ TOTAL คือ ค่าพยากรณ์เบี้ยกรมธรรม์ประกันชีวิตโดยตรงเฉลี่ยต่อเดือนของครัวเรือน
ทั้งประเทศ ปี 2535

ตารางที่ 5.4 แสดงผลการพยากรณ์อุปสงค์ต่อเบี้ยกรมธรรม์ประกันชีวิตโดยตรงเฉลี่ย ณ ระดับรายได้ที่มี
อัตราการเพิ่มขึ้นตามที่ได้คาดการณ์ไว้ของครัวเรือนทั้งประเทศ ปี 2535

หน่วย : บาท/เดือน

อัตราการเพิ่มขึ้นของ รายได้ (%)	ค่าพยากรณ์เบี้ยกรมธรรม์ประกันชีวิตโดยตรงเฉลี่ย		
	ในเขตกทม. และ ปริมณฑล	นอกเขตกทม. และ ปริมณฑล	ทั้งประเทศ
$\bar{Y}$	1,181,348,529	1,535,296,826	2,716,645,355
10	1,293,248,487	1,640,710,326	2,933,958,813
20	1,403,697,914	1,742,904,175	3,146,602,089
30	1,513,286,452	1,841,625,856	3,354,912,308
40	1,621,727,649	1,936,697,212	3,558,424,861
50	1,729,099,517	2,025,756,600	3,754,856,117
60	1,835,553,125	2,119,391,830	3,954,944,955
70	1,941,304,753	2,207,383,275	4,148,688,028
80	2,045,808,710	2,292,996,183	4,338,804,893
90	2,149,737,457	2,376,288,443	4,526,025,900
100	2,252,997,247	2,457,669,344	4,710,666,591

หมายเหตุ : รายได้ที่ $\bar{Y}$ เป็นรายได้เฉลี่ยของปี 2535

ที่มา : จากการพยากรณ์

จากผลการพยากรณ์เบี้ยกรมธรรม์ประกันชีวิตโดยตรงเฉลี่ย ในตารางที่ 5.4 ณ ระดับ
รายได้ที่มีอัตราการเพิ่มขึ้นต่าง ๆ กัน จากค่าที่ได้คาดการณ์ไว้ สามารถแสดงให้เห็นว่า เมื่อรายได้
ของครัวเรือนเพิ่มขึ้น ค่าเบี้ยกรมธรรม์ประกันชีวิตโดยตรงเฉลี่ย/เดือน จะมีแนวโน้มสูงขึ้นตาม
ลำดับ เช่น การที่ระดับรายได้ของครัวเรือนเพิ่มขึ้น 10 % จากระดับรายได้เฉลี่ย ($\bar{Y}$) จะทำให้ค่า
เบี้ยกรมธรรม์ประกันชีวิตโดยตรงเฉลี่ยของครัวเรือนในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑลเพิ่มขึ้น

จาก 1,181,348,529 บาท/เดือน เป็น 1,293,248,487 บาท/เดือน และสำหรับนอกเขต กรุงเทพมหานครและปริมณฑล จะทำให้ค่าเบี้ยกรมธรรม์ประกันชีวิตโดยตรงเฉลี่ยเพิ่มขึ้นจาก 1,535,296,826 บาท/เดือน เป็น 1,640,710,326 บาท/เดือน ซึ่งจะทำให้ยอดรวมของเบี้ยกรมธรรม์ประกันชีวิตโดยตรงเฉลี่ยทั้งประเทศเพิ่มขึ้น จาก 2,716,645,355 บาท/เดือน เป็น 2,933,958,813 บาท/เดือน เป็นต้น

ดังนั้น หากเราวางเป้าหมายว่าต้องการเพิ่มจำนวนสัดส่วนผู้เอาประกันต่อครัวเรือนเป็นจำนวนเท่าใด และจำนวนเบี้ยกรมธรรม์ประกันชีวิตให้สูงขึ้นระดับใดในอนาคต เราก็สามารถทำได้ โดยจะต้องทำให้รายได้ของครัวเรือนมีอัตราการเพิ่มขึ้นเป็นไปตามค่าที่ได้คาดการณ์ไว้ โดยกำหนดให้ตัวแปรอื่น ๆ คงที่ที่ระดับค่าเฉลี่ยของตัวแปรนั้น ๆ

แต่อย่างไรก็ดี การพยากรณ์นี้แสดงถึงผลกระทบของรายได้ที่เพิ่มขึ้นเท่านั้น ไม่ได้รวมถึงผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงของปัจจัยอื่น ๆ เช่น จำนวนประชากรที่เพิ่มขึ้น หรืออายุเฉลี่ยของประชากรที่เปลี่ยนแปลงไป